

man vil bedre kunne bedømme, om det vil være rimeligt at gaa til en Ændring af Lovforslagets § 14. — Jeg skal ogsaa i denne Sammenhæng bemærke overfor det ærede Medlems Udtalelse om, at det vilde være heldigt at sætte Revisionsfristen til 3 Aar, at jeg ikke er enig med ham heri. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man kunde faa en dog nogenlunde stor Periode for at se, hvorledes Loven virker i det praktiske Liv, forinden man gaar til at foretage Ændringer. 5 Aar forekommer mig at være den mindste Periode, der kan være Tale om, naar man skal have nogen Erfaring for, hvorledes de forskellige Bestemmelser, navnlig de ny Bestemmelser, virke ude i Livet.

Johnsen: Den højtærede Minister erkendte, at ogsaa jeg saa velvilligt paa dette Forslag. Det er ganske rigtigt, og stemmer med mine Udtalelser. Naar den højtærede Minister mente, at jeg havde gjort mig skyldig i en Fortalelse med Hensyn til Reglerne for Valg til Hjelpekassernes Bestyrelse, da er dette ikke Tilfældet; jeg mener, hvad jeg ytrede, at den letteste Maade at komme udover dette kildne Spørgsmaal paa, formentlig maatte være at lade de Regler, der til enhver Tid gælde for Valg til den kommunale Bestyrelse, gælde ogsaa her. Men det er ikke, fordi jeg anser disse Regler for ideale, det gør jeg slet ikke, men alene for at komme udover Spørgsmaalet her, og dette forekommer mig at maatte kunne tilfredsstillende. — Derimod ved jeg ikke, om ikke den højtærede Minister har gjort sig skyldig i en Fortalelse, ialtfald ikke udtrykt sig tilstrækkelig tydeligt med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Indenrigsministerens Samtykke kræves til, at Købstæderne kunne udrede Bidrag til „De fattiges Kasse“. Som jeg vistnok ogsaa ved en tidligere Lejlighed har udtalt, har jeg den Opfattelse, at Købstæderne i Almindelighed ikke behøve Indenrigsministerens Samtykke for at yde Tilskud til „De fattiges Kasse“, men at Ministeriet paa Grund af den almindelige Tilsynsmyndighed, som det har, er berettiget til at skride ind, hvis der i det enkelte Tilfælde bliver ydet et uforholdsmæssigt stort Beløb. Det kan neppe være den højtærede Minister ubekendt, at et analogt Tilfælde, med Hensyn til Bidrag til Skolebespisning, har fundet Sted i Esbjerg. Saa vidt jeg ved, nægtede Ministeriet Esbjerg Byraad at give et Beløb til Skolebespisning, da Ministeriet ansaa det for for stort.

Jeg takker den højtærede Minister for Oplysningerne angaaende de kommunale Organisationers Udtalelser. De vare jo af Interesse og ville have Betydning med Hensyn til min Stilling til Bestemmelsen i § 5. Det er en Bestemmelse, der, som den højtærede Minister selv har været opmærksom paa, kan give Anledning til Misbrug, og det er af Interesse at vide, at de kommunale Myndigheder desuagtet mene at kunne slutte sig til den.

At dette ikke skulde være en mere tilfældig Lejlighed til at tage Spørgsmaalet om Myndighedsforholdet mellem de underordnede og de overordnede kommunale Raad op, kan jeg ikke indrømme. Der er mange Tilfælde, der ere ganske analoge med Tilskud til „De fattiges Kasser“. I den Bestemmelse i Landkommunalloven, som den højtærede Minister berørte, er der jo nævnt en hel Række af Tilfælde, i hvilke Amtsraadets Samtykke skal erhverves til at yde Tilskud af Kommunekasser foruden til „De fattiges Kasser“, til Begravelseskasser og lignende Kasser, ligesom det ogsaa kræves til Bidrag til Bogsamlinger og lignende. Men det forekommer mig uheldigt at tage et enkelt af disse Tilfælde ud og lovgive derom, thi det vil jo kunne drage den Følge efter sig, at man vil kunne paaberaabe sig det ved en anden Lejlighed, hvor der er Tale om Tilskud i andet Øjemed, og sige, at naar der ikke skal Samtykke til Bidrag til „De fattiges Kasser“, behøves det i det hele ikke i slige Tilfælde. At flere Amtsraad have givet en fast Tilladelse til, at der udredes Tilskud til „De fattiges Kasser“ i Sognekommunerne, hvad det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) ogsaa berørte, beviser jo ikke, at det skulde være uforholdsmæssigt at beholde den nugældende Bestemmelse, thi Amtsraadet kan tilbagekalde en saadan almindelig, indtil videre givne Tilladelse.

Det er baade af den højtærede Minister, det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) og det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds, navnlig af de to førstnævnte, sagt, at jeg skulde have udtalt mig imod, at Kvinder kom ind i Bestyrelsen for Hjelpekasser. Det har jeg ikke; jeg finder endog, at det i visse Tilfælde kunde være ret hensigtsmæssigt at have Kvinder med, men det forekommer mig dog ikke saa nødvendigt, at man ikke kan vente med Afgørelsen, indtil Spørgsmaalet i Almindelighed kommer frem ved Forhandlingerne om den foreslaaede kommunale Valgretsreform. Og det er saa meget